

Katolikker ved Persiagulfen (1): Bakgrunn

Dubai er et av de syv Forente Arabiske emirater. Det er et sted der over 70 % av befolkningen er utlendinger. De kommer fra Asia, Europa og Amerika, har blitt påvirket av den økonomiske krisen på forskjellige måter, og har forlatt hjemlandet for å finne nye arbeidsmuligheter. Dette er et muslimsk land der det å praktisere den kristne tro har vært problematisk i mange hundre år.

16.09.2021

Det finnes spor av den kristne tro på den arabiske halvøy helt fra 300- og 400-tallet. Etter at islam oppsto på 600-tallet ble kristendommen praktisk talt borte. Dagens katolske nærvær, som har vokst raskt siden 1990-tallet, kommer først og fremst av troende innvandrere fra andre land som har flyttet dit for å arbeide. Og det er ikke snakk om få: faktisk utgjør de millioner, noe som forbauser mange.

Vikariatet Arabia kan dateres tilbake til det latinske patriarkat av Konstantinopel, der det apostoliske vikariat Aleppo (Syria) ble utskilt på 1700-tallet. På 1800-tallet var Arabia knyttet til forskjellige andre vikariater, som Syria, Egypt og Kypros, til det ble selvstendig i 1859, først som det apostoliske prefektur

Aden (Jemen), og fra 1889 som det apostoliske vikariat Arabia, som omfatter områdene Kuwait, De arabiske emirater, Bahrain, Qatar, Oman, Jemen og Saudi-Arabia.

I 1954 ble det apostoliske vikariat Kuwait etablert, og ble atskilt fra resten av halvøya. I de følgende tiår økte befolkningen i området enormt: fra 11 millioner i 1960 til 35 millioner i 1990, 47 millioner i 2000, til 77 millioner i 2014, med svært mange innflyttere fra andre land. Derfor ble den pastorale omsorg i 2011 omorganisert til to apostoliske vikariater: Nord-Arabia (Kuwait, Bahrain, Qatar og Saudi-Arabia) og Sør-Arabia (De arabiske emirater, Oman og Jemen).

Tradisjonelt i Kirken har misjonsoppdraget (*ius commissionis*) i dette området blitt utført av kapusinere, og noen steder av karmelitter, som fremdeles har et

betydelig nærvær, selv om det blant de hundre prestene som tar seg av de troende også finnes sekularprester, salesianere, maronitter osv. De apostoliske vikarer er monsignore Camillo Ballin, en Comboni-misjonær av den latinske ritus, bosatt i Kuwait, og biskop Paul Hinder, en kapusiner, bosatt i Abu Dhabi.

Selv om det er vanskelig å beregne nøyaktige tall, antas det at det er langt mer enn en million katolikker i Saudi-Arabia, rundt 350 000 i Kuwait, 80 000 i Bahrain og 300 000 i Qatar, og at til sammen i Emiratene, Oman og Jemen er nesten en million. 80 % tilhører den latinske ritus og resten tilhører flere orientalske riter, fra mer enn hundre land og med stor tilstedeværelse av sørøstasiater.

I mange av disse landene kan Kirken praktisere sin tro privat, og med noen restriksjoner også offentlig. Dette medfører en del

merkverdigheter: det er for eksempel få kirker og få prester, messene er på mange forskjellige språk og riter, de pliktige messedagene flyttes vanligvis til fredagene, det er tusenvis av frivillige medhjelpere, messene er overfylte... I alle landene (unntatt Saudi-Arabia) finnes det menigheter, men uten ytre symboler på den kristne tro, på steder det er lov til å ha ikke-muslimske religiøse trossamfunn, der de troende deltar på en svært aktiv måte, til tross for at arbeidsvilkårene gjør det vanskelig å delta i messene.

Situasjonen i Dubai

Dubai er et av de syv emiratene som utgjør de Forente arabiske emirater. Den spesielle utviklingen i området i det siste tiåret har ført til en uvanlig demografi: av de to og en halv million innbyggere er en svært høy prosentdel utlendinger (selv om det ikke finnes noen offisielle statistikker

antas det at de utgjør nesten 90 % av hele De forente arabiske emirater). Menn utgjør 70 % av befolkningen, og nesten 60 % av dem er mellom 25 og 44 år gamle.

Katolikkene i Dubai er delt inn i to menigheter: St. Mary, som ble opprettet i 1960-årene i hovedstaden, og St. Frans av Assisi i Jebel Ali, som ble opprettet i 2001. De er bygd på tomter som er donert av emiratet. Det sies at St. Mary er den menigheten som har flest medlemmer i hele verden: ca 300 000.

Den pastorale omsorgen for de troende fører til et intenst sakramentalt liv. På pliktige messedager feires det flere messer på engelsk, pluss noen på andre språk: tagalog (Filippinene), Konkani (India), malayalam (India), tamil (India, Sri Lanka og Singapore), singalesisk (Sri Lanka), urdu (India

og Pakistan), arabisk, koreansk, spansk, portugisisk, tysk, fransk, italiensk, polsk, slovakisk eller ukrainsk. Så er det messer etter andre katolske riter: syro-malabarsk, melkittisk og maronittisk. Alle messene er fulle, med tusenvis av deltakere. Katekesegruppene og menighetsrådet gjenspeiler også de forskjellige nasjonale gruppene som utgjør menigheten.

I Dubai, en ørken ved havet, ser det ut til at løftene fra Det gamle testamente har blitt oppfylt på nytt: Guds folk er mer tallrike enn sandkornene på stranden eller vanndråpene i havet.